

også Venstres formand, hr. Anders Fogh Rasmussen, som har givet udtryk for, at man har overskredet nogle grænser ikke alene med denne pjece med Lise Nørgaard op til folkeafstemningen, men også med den anden pjece, der kom fra regeringens side, og som hed »Fremtidens mønt«, hvor der var billeder af seks ministre?

Vil ministeren medgive det?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan ikke kommentere, hvad andre politiske personligheder har udtalt. Jeg kan derimod sige til hr. Thulesen Dahl, at jeg tror, man skal gøre sig fuldstændig klart, at det, at man ikke er enig i et materiale, som regeringen udsender, jo ikke er det samme, som at det er propaganda.

Jeg tror, hr. Thulesen Dahl skal tage en indre selvransagelse og sige til sig selv: Hør her, hr. Kristian Thulesen Dahl, er du ikke på galt spor, når du forveksler det at være enig eller uenig med propaganda?

Der var tale om et informationsmateriale, og så har jeg i øvrigt ikke mere at tilføje til det her spørgsmål.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der var bestemt ikke tale om bare et spørgsmål om at informere. Altså alene de pjecers karakter gør det jo klart, at der ikke er tale om et forsøg på lødig information med hensyn til, at hvis vi stemmer ja, hvornår sker omvekslingen så til euro, osv. osv.

Der var jo tale om et materiale, der helt entydigt skulle argumentere for et af synspunkterne, man kunne vælge på afstemningsdagen den 28. september, nemlig et ja. Og det brugte man så nogle personer til, og man brugte en masse store oplag på det, og man fik distribueret de her pjecer, osv. osv.

Det var jo pjecer, der så kom til at indgå som en del af jakkampagnen over for den nejkampagne, vi andre kunne stille på benene. Derfor bliver statsministeren nødt til at medgive, at det her materiale – det var sådan set fair nok – men det var materiale, der skulle have været lavet i Socialdemokratiets kampagnesekretariat eller i Det Radikale Venstres kampagnesekretariat og ikke i regeringspartierne, hvor man så kunne lægge de her initiativer oven i det, regeringspartierne selv mønstrede.

Det er det, en lang række eksperter har udtalt sig om og sagt, at det her er materiale, som rege-

ringspartierne selv burde have fået lavet og ikke brugt skattekedernes penge til via statsapparatet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 526

2) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil statsministeren forklare, hvorfor regeringen er af den opfattelse, at de afholdte folkehøringer ikke er et partianliggende for regeringspartierne, men er en statsopgave?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan sige, at det jo er velkendt, at regeringen har et meget stærkt ønske om at forbedre kerneområderne i vores velfærdssamfund, vores ældreomsorg, vores sygehuse, vores folkeskole og vores arbejdsmarkeds evne til også at skabe job til de mennesker, der ikke er 100 pct. effektive. Der er sket en lang række fremskridt i de senere år, men nu har vi mulighed for at tage det næste store tag.

Derfor har vi, for at få det bedst mulige beslutningsgrundlag, arrangeret disse nationale folkehøringer, som har været en kæmpesucces, må jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl – en kæmpesucces. Folk har været så glade for dem, fordi det har gjort det muligt for regeringen og for folk at få en direkte dialog, hvor man kan komme med kritik og positive forslag.

Og jeg kan sige, at senest ved kommuneforhandlingerne her i sommer og igen her ved finansloven, som vi jo i disse dage forhandler i Folketinget og gennemfører, ja, dér går jo en lang række af de gode ideer igen, som mange, mange mennesker er kommet frem med under vores folkehøringer.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes bestemt, det er godt, at regeringens ministre kommer ned i gulvhøjde, som det vist var statsministeren på et tidspunkt formulerede det, med vælgerne og ser, hvordan sådan rigtige mennesker ude i landet faktisk oplever deres hverdag. Jeg synes, det er ganske glimrende og helt utroligt, at regeringen kan få sig til det. Det er jo ikke det, regeringen tidligere havde som stil.

Men må jeg ikke bare sige, at meget af det, der foregår i forbindelse med de folkehøringer, er jo reelt vælgermøder. Det er jo reelt, at man som